

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 1 lipca 2025 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0166(NLE)

10119/25
ADD 1

AELE 48
MI 377
FL 23
ISL 24
N 33
ENER 242

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Projekt DECYZJI WSPÓLNEGO KOMITETU w sprawie zmiany
załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja)
i załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG nr ...

z dnia ...

**w sprawie zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja)
i załącznika IV (Energia)
do Porozumienia EOG**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej
„Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE¹.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej².
- (3) Państwa EFTA nie zostały uwzględnione w głównym celu UE w zakresie efektywności energetycznej, zgodnie z którym oszczędności energii do 2020 r. mają wynieść 20 %. Art. 3 dyrektywy 2012/27/UE powinien mieć zastosowanie do państw EFTA, z wyjątkiem przepisów art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 3 ust. 5.
- (4) Państwa EFTA nie zostały uwzględnione w głównym celu UE w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r., który wynosi co najmniej 32,5 %. Art. 1 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002 nie powinien mieć zatem zastosowania do państw EFTA. Zamiast tego państwa EFTA powinny ustalić krajowe orientacyjne wartości docelowe w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r.
- (5) Odstępstwa dla Islandii mają zapewnić, by wdrożenie środków efektywności energetycznej było racjonalne pod względem kosztów i odpowiednio dostosowane do jej odizolowanego i niemal wolnego od paliw kopalnych systemu energetycznego, który charakteryzuje się wysokim poziomem bezpieczeństwa dostaw i niezależnością energetyczną. W Islandii odnawialna energia geotermalna o szczególnych właściwościach wykorzystywana jest na szeroką skalę, co wymaga odstępstwa od niektórych wymogów w odniesieniu do opomiarowania określonych w art. 9a, 9b i 9c.

---

¹ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

² Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210.

- (6) Art. 5 dyrektywy 2012/27/UE odnosi się do minimalnych norm charakterystyki energetycznej zawartych w art. 4 dyrektywy 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków. Zgodnie z decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 135/2022 Islandia jest zwolniona ze stosowania dyrektywy 2010/31/UE. W związku z tym obowiązki w zakresie minimalnych wymogów dotyczących charakterystyki energetycznej budynków powinny wynikać z ustawodawstwa krajowego Islandii.
- (7) Udział energochłonnego przemysłu Islandii jest nieproporcjonalnie wysoki, co skutkuje obowiązkiem oszczędności, który przewyższa kilkakrotnie średnią UE. 88 % energii pierwotnej w Islandii pochodzi ze źródeł odnawialnych, a koszt energii elektrycznej i ciepła jest niski, co oznacza mniejsze oszczędności optymalne pod względem kosztów. W związku z tym, zgodnie z art. 7 ust. 1, Islandia powinna osiągnąć nowe oszczędności w każdym roku od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. równoważne 0,24 % rocznego zużycia energii końcowej, uśrednionego dla ostatnich trzech lat przed dniem 1 stycznia 2019 r.
- (8) Islandia nie posiada infrastruktury gazu ziemnego i zgodnie z decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 93/2017 jest wyłączona z zakresu stosowania dyrektywy 2009/73/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego. W związku z tym art. 9 i 10 dyrektywy 2012/27/UE w odniesieniu do opomiarowania gazu ziemnego i informacji o rozliczeniach gazu ziemnego nie powinny mieć zastosowania do Islandii.

- (9) Zgodnie z decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 151/2006 dyrektywa 2004/8/WE w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii nie ma zastosowania do kogeneracji opartej na energii geotermalnej w Islandii. Art. 14 i 15 dyrektywy 2012/27/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002 dotyczące kogeneracji są powiązane z artykułami dotyczącymi kogeneracji zawartymi w dyrektywie 2004/8/WE. Islandia zaspokaja już 90 % całkowitego zapotrzebowania na ciepło za pomocą energii geotermalnej i nadal promuje rozwój kogeneracji opartej na energii geotermalnej w ramach uregulowań krajowych tam, gdzie jest to technicznie wykonalne. W związku z tym art. 14 i 15 nie powinny mieć zastosowania do kogeneracji opartej na energii geotermalnej w odniesieniu do Islandii.
- (10) Przyznano dodatkową elastyczność stosowania art. 5 i 20 dyrektywy 2012/27/UE. W art. 20 ust. 5 odniesienie do art. 5 ust. 1 należy zastąpić odniesieniem do art. 5, aby umożliwić wypełnienie obowiązków wynikających z całego art. 5 za pomocą składek przekazywanych do funduszu.
- (11) Dyrektywa 2012/27/UE uchyla dyrektywę 2004/8/WE¹, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia EOG.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki II i IV do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

---

¹ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 50.

Artykuł 1

W pkt 6 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE) w rozdziale IV załącznika II do Porozumienia EOG dodaje się, co następuje:

„zmieniona:

- **32012 L 0027**: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).”.

Artykuł 2

W załączniku IV do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) pkt 24 (dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) otrzymuje brzmienie:

„**32012 L 0027**: dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1), zmieniona:

- **32018 L 2002**: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210).

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy tej dyrektywy odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1 lit. a) oraz art. 7 ust. 1 akapit trzeci nie mają zastosowania do państw EFTA;
- b) w art. 3 ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Zgodnie z art. 3 i art. 7–12 rozporządzenia (UE) 2018/1999 każde państwo EFTA określa krajową orientacyjną wartość docelową w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r. w oparciu o zużycie energii pierwotnej lub końcowej bądź energochłonność w ramach swojego odpowiedniego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu.«;
- c) w art. 5 ust. 1, po słowach »art. 4 dyrektywy 2010/31/UE« dodaje się słowa »lub, w odniesieniu do Islandii, obowiązków wynikających z ustawodawstwa krajowego«;
- d) w art. 7 ust. 1 lit. b) dodaje się zdanie w brzmieniu:

»W drodze odstępstwa od wymogu określonego w zdaniu pierwszym niniejszej litery, Islandia musi osiągnąć nowe oszczędności w każdym roku od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. równoważne 0,24 % rocznego zużycia energii końcowej, uśrednionego dla ostatnich trzech lat przed dniem 1 stycznia 2019 r.«;
- e) art. 9 nie ma zastosowania do Islandii w odniesieniu do opomiarowania gazu;
- f) w art. 9a ust. 1, po słowach »rzeczywiste zużycie energii« dodaje się słowa », lub – w przypadku Islandii – równoważne zużycie energii,«;

- g) art. 9a i 9c nie mają zastosowania do systemów ciepłowniczych w Islandii mających mniej niż 1 500 użytkowników końcowych;
  - h) art. 9b nie ma zastosowania do Islandii;
  - i) art. 10 nie ma zastosowania do Islandii w odniesieniu do informacji o rozliczeniach zużycia gazu;
  - j) w art. 20 ust. 5 odniesienie do art. 5 ust. 1 odczytuje się jako odniesienie do art. 5;
  - k) art. 14 i 15 nie mają zastosowania do Islandii w odniesieniu do kogeneracji opartej na energii geotermalnej.”;
2. w pkt 26 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE) dodaje się, co następuje:
- „zmieniona:
- **32012 L 0027:** dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).”.

Artykuł 3

Teksty dyrektywy 2012/27/UE i dyrektywy (UE) 2018/2002 w językach islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ... pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG*.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w ....

*W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący / Przewodnicząca*

*Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG*

---

* [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

Deklaracja państw EFTA
do decyzji nr [...]
w sprawie uwzględnienia w Porozumieniu EOG dyrektywy
Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE

[do przyjęcia wraz z decyzją i opublikowania w Dz.U.]

Uwzględnienie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE w Porozumieniu EOG rozszerza wspólne ramy regulacyjne w zakresie środków na rzecz promowania efektywności energetycznej na państwa EFTA. Państwa EFTA nie zostały uwzględnione w głównym celu UE w zakresie efektywności energetycznej. Wyznaczyły one jednak następujące orientacyjne krajowe wartości docelowe w zakresie efektywności energetycznej:

- Rząd Islandii wyznaczył krajowy cel zakładający zwiększenie efektywności zużycia energii do 2030 r. o 25 % w porównaniu z 2015 r. Cel ten jest celem międzysektorowym i zakłada zmniejszenie energochłonności, tj. stosunku zużycia energii (końcowej) do realnego PKB skorygowanego o PPS. Wskaźnik ten jest częścią prognozy dotyczącej energii publikowanej co roku przez islandzką Agencję Środowiska i Energii.
- W dniu 6 listopada 2020 r. parlament Liechtensteinu (Landtag) przyjął strategię energetyczną na 2030 r., w której krajowa wartość docelowa w zakresie efektywności energetycznej wynosi 20 % w porównaniu z 2008 r. Głównymi elementami przyczyniającymi się do wzrostu efektywności w okresie do 2030 r. są renowacje budynków, wysoce energooszczędne nowe budynki oraz poprawa efektywności oświetlenia, napędów silnikowych i urządzeń gospodarstwa domowego. Zarówno wykorzystanie elektrycznych pomp ciepła na potrzeby zaopatrzenia w ciepło, jak i elektryfikacja transportu doprowadzą w przyszłości do znacznego zastąpienia paliw kopalnych. Co roku sporządzane jest sprawozdanie na temat realizacji celów (w ramach sprawozdania monitorującego dla parlamentu).

- Parlament Norwegii (Storting) wyznaczył krajowy cel zakładający większą o 30 % efektywność zużycia energii do 2030 r. w porównaniu z 2015 r. [projekt ustawy St. 25 (2015-2016)]. Cel ten jest celem międzysektorowym i zakłada zmniejszenie energochłonności, tj. stosunku energii wyjściowej (pierwotnej) do realnego PKB. Ministerstwo Energii przedstawia roczne sprawozdania dotyczące tego celu w sprawozdaniu dla parlamentu Norwegii (biała księga) na temat budżetu państwa.
-